

ע"פ 43631/05/21 - יוסף כהן, יהודה כהן, פארגולה באבאגוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 43631-05-21 כהן ואח' נ' מדינת ישראל
עפ"ג 50838-05-21 באבאגוני נ' מדינת ישראל

בפני: כבוד השופט העמית אברהם טל - אב"ד
כבוד השופט שמואל בורנשטיין
כבוד השופט מיכאל קרשן

המעוררים
1. יוסף כהן
2. יהודה כהן
3. פארגולה באבאגוני

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

פסק דין

1. לפנינו שני ערעורים על גזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקוה בת"פ 7092-11-19 מיום 13.4.2021. אחר המעוררים הפנה את ערעורו גם כלפי הכרעת הדין מיום 13.12.2020.

2. שלושת המעוררים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא והסגת גבול בצוותא. יהודה כהן (להלן: **יהודה**), אחד המעוררים בע"פ 43631-05-21, הורשע גם בעבירה של איומים.

3. בהכרעת הדין קבע בית המשפט קמא כי במועד הרלבנטי עמד סכסוך בין המערער יוסף כהן (להלן: **יוסף**) לבין המתלונן, על רקע העובדה כי המתלונן, אשר צילם את חתונתו של יוסף, לא העביר את צילומי החתונה.

ביום 20.10.2018 סמוך לשעה 20:30 הגיעו יוסף ובת זוגו אפרת אלמגור לבית המתלונן, עמו מתגוררים גם אשתו וילדיהם הקטינים. יוסף דבק בדלת כשהוא מזדהה בשם "אריה" וטען בפני אשת המתלונן כי קבע פגישה עם המתלונן. אשת המתלונן פתחה את הדלת ויוסף ואפרת נכנסו לבית. המתלונן ביקש מהם לצאת, החל ויכוח בין הצדדים ואז ביקש יוסף מאפרת לקרוא ל"חבר'ה". למקום נכנס יהודה, הפיל כסאות פלסטיק על הרצפה ותקף את המתלונן באגרופים ובעיטות, בעוד יוסף משך את המתלונן בשיערו והיכה אותו יחד עם יהודה. בהמשך הצטרפו ובאו המערער בעפ"ג 50838-05-21, פארגולה באבאגוני (להלן: **פארגולה**) ונאשם נוסף שעניינו הופרד (להלן: **האחר**), ואף אלה הכו את המתלונן באגרופים ובעיטות. במהלך האירוע נעל את עצמו בנו של המתלונן בחדרו מחמת הפחד שאחז בו.

בתו הקטינה של המתלון נהדפה על ידי האחר כאשר קראה למערערים ולאחר לעזוב את אביה.

האירוע הופסק לאחר שהקטינה רצה לבית דודה המתגורר בסמוך, הזעיקה את עזרתו ולמקום הגיעו גם שכנים נוספים אשר הרחיקו את המכים במתלון. בשלב זה איים יהודה על המתלון באומרו "נהרוג אותך אל תדאג, אם לא תביא את הסרט נהרוג אותך".

למתלון נגרמו חבלות של ממש, לרבות קרע בעין וכן חבלות על גבו, פניו וחזהו. נגרמו למתלון ולבני משפחתו גם נזקים נפשיים" בתו בת התשע של המתלון החלה בטיפול פסיכולוגי לאחר האירוע ובתו הגדולה הידרדרה משמעותית בלימודיה.

4. יהודה ערער על הכרעת בית המשפט קמא להרשיעו, נוסף על עבירות האלימות והסגת הגבול, גם בעבירה של אימים. אחר שמיעת הטיעונים ועיון בהכרעת הדין של בית המשפט קמא ובחומר הראיות, המלצנו למדינה לקבל הערעור בנקודה זו. המדינה הסכימה.

אנו מזכים אפוא את המערער מביצוע עבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

גזר דינו של בית המשפט קמא

5. בית המשפט קמא קבע כי ריבוי המעשים, שלבי התקיפה השונים, ביצוע המעשים לנגד עיני בני משפחת המתלון והחבלות שנגרמו, מחייבים ענישה ממשית אשר תהלום את חומרת המעשים.

6. לאחר שסקר פסיקה רלבנטית העמיד בית המשפט קמא את מתחם העונש ההולם על 9 עד 20 חודשי מאסר בפועל.

7. המערערים נטולי הרשעות קודמות אולם הם לא נטלו בשום שלב אחריות על מעשיהם ולא הביעו חרטה, ובמסגרת הטיעונים לעונש אף המשיכו לטעון נגד המתלון ולהכפישו.

8. בית המשפט קמא מצא להבחין בין עונשיהם של יוסף ויהודה לעונשו של פארגולה. זאת בעיקר נוכח העובדה כי יוסף ויהודה היו הרוח החיה במעשים שבוצעו במסגרת האירוע.

9. בית המשפט קמא גזר על יוסף ועל יהודה 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על-תנאי בן 6 חודשים למשך שלוש שנים ופיצוי למתלון נפגע העבירה בגובה 6,000 ₪ וקנס בגובה 1,000 ₪; על פארגולה נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי לנפגע העבירה בגובה 5,000 ₪ וקנס בגובה 1,000 ₪.

נימוקי הערעורים נגד חומרת העונש

10. שלושת המערערים משיגים בערעורם נגד חומרת העונש על מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט

קמא, שלטעמם היה חמור מדי בהתחשב בכך שמדובר לדבריהם באירוע נקודתי בו לא נעשה שימוש בחפץ קר או חם, וכן נגד מיקומם בתוך המתחם שנקבע.

11. יוסף השיג בערעורו ובטיעוניו לפנינו גם על החלטת בית המשפט קמא לא להפנותו לשירות המבחן אחר ההרשעה, וכן על ההבחנה שנעשתה בינו לבין פארגולה (שנדון לעונש עיקרי שלא ירוצה מאחורי סורג ובריה) ועל ההכרעה להורות על מאסרו שלו מאחורי סורג ובריה, להבדיל מעבודות שירות.

12. יהודה טען בערעורו כי בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה החורג לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ולא נתן את דעתו למצבו הבריאותי המורכב של יהודה ולהיעדר עבר פלילי, ומנגד זקף לחובתו יתר על המידה את העובדה שניהל משפט ולא נטל אחריות. עוד טען יהודה כי גזירת עונש מאסר בפועל, לראשונה בחייו, פוגעת בו קשות. בקשתו הייתה כי יגזר עליו עונש שניתן לרצות בעבודות שירות.

13. פארגולה טען בערעורו ובדבריו לפנינו כי אינו צד לסכסוך בין יוסף לנפגע העבירה, הוא לא היה מי שיזם את האירוע האלים וחלקו במעשים קטן. לדעתו, בהתחשב בכל אלה וכן בגילו המבוגר ובמצבו הבריאותי, החמיר עמו בית המשפט קמא יתר על המידה. פארגולה הפנה את ערעורו גם כלפי חיובו בפיצוי לנפגע העבירה. לדעתו פיצוי בגובה 4,000 ₪ אינו עומד ביחס הולם לנזק שנגרם לנפגע העבירה, "שריטות והמטומות" בלבד, מה גם שיוסף ויהודה חויבו אף הם לפצותו.

דין והכרעה

14. עיינו בגזר דינו של בית המשפט קמא ובכתבי הערעור ושמענו את הצדדים לפנינו. לא מצאנו כי הוצגה עילה להתערב בגזר דינו הנכון והמאוזן של בית המשפט קמא.

15. המערערים, כנקבע בהכרעת הדין, הפעילו אלימות חמורה וחסרת הבחנה כלפי נפגע העבירה ובני משפחתו. במקום ליישב את הסכסוך הכספי שנתגלע בינו לבין יוסף בדרכי שלום, הם פלשו לביתו-מבצרו, ושם הפליאו בו את מכותיהם והסבו לו נזק פיסי לא פשוט (לרבות קרע בעין), ונזק נפשי משמעותי לבני משפחתו.

נוכח חומרת המעשים, לא ניתן לומר שקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל-20 חודשי מאסר בפועל סוטה באורח כלשהו מרמת הענישה הראויה. בוודאי שלא היה בה בקביעת מתחם זה כדי להחמיר עם המערערים מעבר למידה.

16. צדק בית המשפט קמא גם באופן בו מיקם את המערערים בתוך מתחם העונש שקבע. המערערים כולם ניהלו משפט, ועל כן אינם זכאים להקלה שמקלים עם מי שהודה וחסך מזמנו של בית המשפט וזמנם של העדים. המערערים אף לא הביעו שמץ של חרטה על מעשיהם, ובשלב הטיעונים לעונש המשיכו לטעון נגד נפגע העבירה ולהכפישו. נוכח זאת לא מצאנו כל פגם בהחלטתו של בית המשפט קמא לא לקבל תסקירי מבחן אודות המערערים.

למעשה, רק משום העובדה כי לא נצברו לחובתם הרשעות קודמות החליט בית המשפט קמא למקמם קצת מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבע.

17. יוסף ויהודה, שלפי קביעת בית המשפט קמא היו "הרוח החיה" באירוע, בדין נדונו לרצות עונשי מאסר בפועל. כך נעשה גם על מנת להעביר לציבור מסר לפיו מעשי אלימות חמורים מחייבים, במצב הדברים הרגיל, עונשי מאסר שירוצו בדרך זו.

לעומתם, פארגולה, שהצטרף לאירוע האלים רק בשלב מאוחר יחסית ולא היה שותף לכל מעשי האלימות, נדון, בשל כך וגם בשל גילו ומצב בריאותו, לרצות עונש מאסר בן 9 חודשים שירוצה בעבודות שירות. לא מצאנו אפוא כי שגה בית המשפט קמא בהבחנה שעשה בין פארגולה לבין יוסף ויהודה.

18. שקלנו האם, נוכח זיכוי של יהודה מעבירת האיומים, מן הראוי להקל בעונשו. בנסיבות העניין לא מצאנו כי יש לכך הצדקה. עיון בגזר דינו של בית המשפט קמא מעלה כי הרשעתו של יהודה בעבירה זו לא שמה שיקול מרכזי בענישתו ובקביעה כי ירצה עונש זהה לעונש שנגזר על יוסף. זו גם עמדתנו.

19. את ערעורו של פארגולה על הפיצוי בו חויב יש לדחות הן לגופו, משום שפיצוי זה בנסיבות העניין לרבות חלקו של פארגולה במעשה, אינו חמור כל עיקר, הן בשל כך שהפיצוי לא שולם במועדו, חרף החלטת בית המשפט (השופט ד' מרשק-מרום) לעכב אך את ביצועו של עונש המאסר.

20. סוף דבר: מתקבל הערעור על הרשעת יהודה בעבירה של איומים ונדחים כל הערעורים נגד גזר הדין.

יוסף ויהודה יתייצבו לריצוי עונשם בבית סהר הדרים ביום 1.2.22 בשעה 10:00, כשברשותם תעודת זהות או דרכון. פארגולה יתייצב לריצוי עונשו ביום 19.12.21 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז.

ניתן היום, כד' כסלו תשפ"ב (28 נובמבר 2021) במעמד ב"כ הצדדים והמעוררים.

מיכאל קרשן, שופט

שמואל בורנשטיין, שופט

אברהם טל, שופט עמית